

той ѝ казва да събуди децата и съ страхъ отишла въ спалнята. Какъвъ е билъ ужасътъ на бѣдната жена, като видѣла какво е направилъ мжжъ ѝ. Тя паднала въ несвѣсъ и останала въ стаята. Мжжъ ѝ чакалъ, чакалъ, но най-послѣ видѣлъ, че жена му не иде, отишълъ въ спалнята и видѣлъ какво е направилъ прѣзъ нощта. Отъ мжка той разбѣснѣлъ и веднага

обуль обувката си да гони децата. Обувката му били магьоснически и на едно прѣкрачване земалъ съ тѣхъ много пжтъ. Слѣдъ малко седмтъ братчета го сгледали отдалечъ и страшно се изплашили. Ала Кутрето ги повело слѣдъ себе си и всички се скрили въ една пещера.

Когато човѣкоядецътъ стигналъ до пещерата, се налъ да си почине на скалата, но билъ толкова уморенъ, че веднага задрѣмалъ и заспалъ. Като захъркалъ, цѣлата гора ечала като отъ силна буря. Кутрето и

тука се показало умно и смѣло. То се промъкнало низъ дупката на пещерата, изуло обувката на човѣкоядеца и ги обуло на краката си. За щастие, тия обувки били такива, че ставали на всѣки кракъ. Тогава братчетата се хванали за него и, слѣдъ нѣколко бързи крачки, всички се намѣрили у дома си. Родителитѣ ги посрѣщнали радостно.

Кутрето разправило, че отъ сега нататѣкъ то ще може да се грижи за всичкитѣ, щомъ има тия обувки, съ които лесно ще изкарва прѣхрана за нѣколко души. И наистина, щомъ Кутрето прѣкрачвало веднажъ — отивало далечъ, щомъ прѣквчало втори пжтъ, връщало се и донасяло храна.

Съ помощта на тия обувки, Кутрето спечелило голѣми имоти и направило дълги пжтешествия. Никой не могълъ да го надмине на ходене, нито даже съ конь, и това, което то видѣло и чуло, не може да се изприкаже.

Нашитѣ картини.

(Разясненията сж само за възрастнитѣ).

Картини въ текста

Сестрички! (Стр. 18). Картина отъ А. Бугеро, френски съвременъ художникъ, бѣлѣжитъ съ своитѣ картини имеючи сюжети главно изъ митологията и изъ живота на децата. Особно въ послѣднитѣ той е свършенъ майсторъ и неподражаваемо прѣдава чистата дѣтска душа. „Картинна Галерия“ даде до сега нѣколко картини отъ Бугеро и за въ бжджше ще даде поредъ всички негови произведения, които сж достъпни за деца и юноши.

Въ репродукцията, която даваме, Бугеро ни прѣдставя една сцена отъ познатата на всички обичъ между сестрички. Каква прѣлестъ, каква нѣжностъ е придалъ на картината гениалниятъ художникъ! Малката мома е доволна че по-голѣмката ѝ сестричка играе съ нея и отъ радостъ я

прѣгръща и нѣжно цѣлува. По-голѣмата пжкъ плува въ наслада отъ тия сестрини милувки. Това личи отъ нежната усмивка, тѣй живо изразена въ голѣмитѣ ѝ черни очи.

Софийски народенъ театъръ. Стр. 25. Репродукция, по фотограф. снимка, изпълнена отъ извѣстния столиченъ фотограф-художникъ г-нъ Ив. А. Карастояновъ. Снимката е извѣрно сполучлива, защото е избрана добра гледна точка, та зрительтъ може да обхване всичката кулбостъ на театралната зграда — една отъ най-хубавитѣ згради въ София.

Театърътъ, кждѣто искусни актьори играятъ трагедии, драми и комедии, е мѣсто не толкова за развлѣчение, колкото за поука, за добри примѣри на всички ония, които го посѣщаватъ. Той е огледало за цѣлитѣ народъ. Ето защо, още отъ най-древно врѣме културно напредналитѣ народи (грѣци, римляни) сж имали театри и сж харчили много пари за издържането имъ. А въ днешно врѣме, когато редко се намира интелигентенъ човѣкъ, който да не съзнава голѣмото възпитателно значение на театъра, въ всѣки градъ, въ всѣки малкъ градецъ, а даже и въ селата — ще срѣщнете театрална зграда. А въ голѣмитѣ градове, кждѣто живѣятъ много хора, та има повече нужда отъ театри, ще срѣщнете много театрални згради, една отъ друга по-красиви, направени съ народни срѣдства. Думата ни е за